

De volgende kandidaat is de 24-jarige Anouk Casparie. De Tilburgse zet zich in om bridge populair te maken onder studenten.

De vraag aan Anouk luidt: "Door de coronapandemie zitten studenten veel meer achter de computer. Biedt dat kansen voor bridge?"

District Drenthe maakt sinds 2017 werk van jeugdbridge. Met Coby Wichers (74) uit Gieten als gepassioneerde aanjager maken kinderen in het basisonderwijs kennis met troef, een snit en wat die plaatjes waard zijn. Zelfs op enkele middelbare scholen heeft Coby bridge weten te introduceren.

Coby Wichers:

“Scholen willen best als je ze persoonlijk benadert”

In de rubriek ‘Doorvragen’ mag de geïnterviewde bepalen wie de volgende maand aan het woord komt en welke vraag in ieder geval moet worden gesteld.

Het jeugdbridge floreert in district Drenthe. Hoe is dat tot stand gekomen?

“Een paar jaar geleden was er op de algemene ledenvergadering van de BridgeBond een workshop van district Leiden over jeugdbridge. Ze hadden een stappenplan opgesteld met onder meer een enquête hoeveel mensen in het district bereid zouden zijn om te helpen. Die enquête hebben wij overgenomen. De respons was geweldig. De strekking was wel: ‘Ik wil graag helpen, maar het ligt eraan wat ik moet doen. Lesgeven wil ik niet.’”

Wat was de volgende stap?

“Scholen benaderen. Met als gevolg dat een onderwijzeres in Beilen met een speciale klas hoogbegaafde kinderen reageerde. Dat was de eerste school en er volgden er meer. Ook hebben we de publiciteit gezocht en RTV Drenthe en huis-aan-huisbladen besteedden aandacht aan ons initiatief om jeugd aan het bridgen te krijgen. Uiteindelijk deden meer dan tien scholen mee aan het project. Ook middelbare scholen.”

Nog belangrijker, hoe reageerde de jeugd?

“De bedoeling was om het van september tot aan de kerst te doen en dan te bekijken of we verder zouden gaan. Op de vraag ‘Willen jullie eigenlijk wel

stoppen?’ joelden de kinderen ‘Nee, doorgaan!’ Het enthousiasme was bijzonder groot. In Beilen waren we begonnen met een groepje van negen leerlingen. Met kerst zouden ze een diploma minibridge krijgen. De krant was uitgenodigd, fotograaf erbij en tot mijn stomme verbazing kwamen de ouders met een cadeautje aanzetten. Alsof de kinderen het zwemdiploma hadden gehaald. Er kwam daarna nog een tweede school met een hele klas bij. Dat waren in één kwartaal meer dan vijftig leerlingen.”

Kon jij als projectleider alles in eigen hand houden?

“Je kunt natuurlijk zelf niet overal bij zijn. We werken met coördinatoren en het streven is bij elke tafel een volwassene te hebben die kijkt of de opdracht wordt uitgevoerd. We hebben voor geïnteresseerde clubs in Drenthe kaderdagen georganiseerd. Van de BridgeBond hebben we heel veel materiaal gekregen, ook boekjes, mapjes. Belangrijk is dat je het speels houdt. Het zijn kinderen, die hebben de concentratie van een fruitvliegje. Niet te lang theorie doen, een paar dingen uitleggen en dan hup, spelen. Ik had trouwens bij een sociale werkplaats tweehonderd plankjes laten maken, want die kinderen kunnen nog niet alle kaarten vasthouden.”

Welk advies zou je willen geven aan andere districten?

“Dat het weinig zin heeft een e-mail of brief te sturen naar scholen. Die belandt op een grote stapel en je hoort er niks meer over. Je moet een ingang zoeken.

Misschien een leraar in je kennissenkring of iemand die connecties heeft in het onderwijs. Het draait om een persoonlijke benadering. Maak de school duidelijk dat het geen extra werk is, maar juist een ontlasting. Scholen zijn verplicht een creatief vak te geven en dat kun jij uitstekend invullen met talentvak Bridge. Zeg dat je een proefles wilt komen geven. Het enige waar zij voor moeten zorgen is een lokaal plus een computerbord. Voor de rest hoeft een school niets te doen.”

Wat is de grootste hobbel?

“Het vervolg buiten de school. Ze hebben de beginselen geleerd en moeten dan verder. Een probleem daarbij is de wet op de privacy. Ik geef zelf al heel lang bridgeles, zo’n beetje sinds de AVRO-cursussen. Toen kon je de cursisten direct benaderen, kom bij ons om te oefenen. Nu is het veel moeilijker om de adressen te achterhalen, met als gevolg dat ze afhaken.”

En nu is er corona...

“Vorig jaar moesten we daardoor noodgedwongen stoppen. Toen de middelbare scholieren weer opengingen, was mijn eerste impuls: dan kunnen wij ook weer. Totdat ik me realiseerde: dat is niet verstandig met al die vijftenzestigplussers die meehelpen. Dan moet je die risico’s niet nemen. Er is trouwens al een keer een ouder-(klein)kinderdrive geweest. Hartstikke leuk vonden ze het, de kinderen maar ook de opa’s en oma’s. Graag zou ik een scholenwedstrijd organiseren, maar dan moeten we eerst die corona-ellende achter de rug hebben. Wat mij betreft kan dat niet snel genoeg voorbij zijn.” ■